

Tid er der ganske vist sket et Par Smaaforbedringer, idet der i 1912—13 gennemførtes en Bevilling paa 172,000 Kr. og i 1913—14 en Bevilling paa omtrent 85,000 Kr. Da disse Beløb imidlertid skal fordeles mellem omtrent 3,000 Mennesker, vil man forstaa, at det kun bliver smaa Forhøjelser, hver enkelt faar. Disse Arbejdere ønskede i Fjor en yderligere Bevilling paa 175,000 Kr., hvorved de vilde faa en samlet Lønforhøjelse af 15 pCt. Naar man tager Hensyn til, at de Lønninger, der blev fastsat i 1908, var betydelig mindre end de tilsvarende Lønninger for andre Statsfunktionærer, og samtidig tager i Betragtning, at Prisen paa Livsfornødenheder i de forløbne Aar er steget betydeligt, vil man sikkert indrømme, at det maa være uhyre vanskeligt for disse Mennesker at klare sig. Der er ikke Tale om unge Mennesker, men tværtimod om ældre Folk, der for største Delen har Familie, der er f. Eks. en Del Ledvogtere, som har gjort Tjeneste i en 20—30 Aar. Ikke desto mindre er der omtrent 80 pCt. af Ledvogterne, som har en Dagløn, der ikke overstiger 2 Kr. 80 Øre. Da den højtærede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget, henlede han Opmærksomheden paa en Post under 12te Lønningsklasse, der omfatter nogle unge Medhjælpere. Der foreslaas en Lønforbedring paa omtrent 150,000 Kr. for disse unge Mennesker, der er i en Alder af 20—24 Aar. Ministeren gjorde opmærksom paa, at for de Folk, der har en Tjenestealder af 3 til 7 Aar, foreslaas der en Lønforhøjelse paa 20 pCt., saa at Lønnen stiger fra 858 Kr. til 1,029 Kr., og for de Medhjælpere, der har en Tjenestealder over 7 Aar, foreslaas en Forhøjelse af 25 pCt., saa at Lønnen stiger fra 954 Kr. til 1,192 Kr. Den højtærede Finansminister gjorde efter min Mening meget rigtigt opmærksom paa, at det var smaa Lønninger, det her drejede sig om, og derfor henstillede han til Tinget at gennemføre denne Lønningsforbedring. Der er da heller ingen af Tingets Medlemmer, der har taget Ordet herimod, og jeg haaber, at heller ikke nogen vil gøre det. Jeg finder ligesom den højtærede Finansminister, at det er en berettiget Lønforbedring. Efter hvad der meddeles mig, vil der om kort Tid blive indsendt et Andragende fra Lønningsklasse B til den højtærede Trafikminister, og jeg haaber, at den højtærede Trafikminister da vil gøre den samme Betragtning gældende overfor dette Andragende, som den højtærede Finansminister gjorde gældende

overfor Medhjælperne, idet ogsaa Lønningsklasse B har smaa Lønninger, der i høj Grad trænger til at forbedres.

Jeg vil derefter gøre en Henstilling til den højtærede Forsvarsminister angaaende den militære Straffelov. Jeg omtalte i Fjor ved Finanslovsforslagets første Behandling de uheldige Forhold, som findes paa den militære Retsplejes Omraade, og den højtærede Minister udtalte den Gang, at den Kommission, der var nedsat, havde delt Arbejdet mellem sig, saaledes at man allerede i forrige Samling kunde vente en Betænkning og derefter et Lovforslag fra Ministeren. Det naaede man imidlertid ikke. Kommissionen har nu afgivet en Betænkning, i hvilken det foreslaas at afskaffe ensom Arrest, Arrest i Bøje og al mørk Arrest. Det er et meget betimeligt Forslag. Arrest i Bøje f. Eks. maa nemlig siges at være en forældet Straffemetode, nærmest svarende til de gamle Torturstraffe, og den kan ingenlunde siges at finde Anklang i vor saakaldte humane Tidsalder. Ikke desto mindre er Arrest i Bøje i Treaaret 1910—12 idømt i 83 Tilfælde, og mørk Arrest anvendes i en uhyre Udstrækning. Ser man bort fra Kvarterarrest, er der i det samme Treaar idømt 4,992 Arreststraffe, og heraf udgjorde mørk Arrest 3,397 Tilfælde eller omtrent 70 pCt. Naar man saa ved, hvor lidt der skal til, for at der indenfor Militæretaten idømmes Straffe, endog ret strenge Straffe, vil man sikkert erkende, at der er Grund til en Reform. Lad mig nævne, at der i en Garnisonsby paa Sjælland for et godt halvt eller $\frac{3}{4}$ Aar siden skete det, at en Underkorporal blev idømt 8 Dages ensom Arrest, fordi han mistænktes for i et Dagblad at have skrevet om en Premierløjtnant, at denne Premierløjtnant var god og human. Underkorporalen maatte indrømme, at han havde sendt et Brev til vedkommende Dagblad, men erindrede ikke at have brugt disse Udtalelser, men ikke desto mindre blev han idømt 8 Dages ensom Arrest, og man eksekverede Straffen saa viseligt, at man ventede, indtil hans Kammerater blev permitteret og han selv skulde have været permitteret, og saa Dagen før Juleaften satte man ham ind i ensom Arrest, og der fik han Lov at sidde til den Dag, det var Nytaarsaften. Det var paa Grund af en Mistanke. Man havde ikke nogen Sikkerhed for, at Manden havde skrevet disse Ord, at en Premierløjtnant var god og human. Der kunde fremdrages mange andre Eksempler paa, hvorledes man indenfor Militæretaterne straffer de menige